

Να 'σαι καλά δάσκαλε! - Γ. Ιωάννου

Το διήγημα, πρωτοδημοσιεύτηκε το 1979, προέρχεται από τη συλλογή Εφήβων και μη (1982), και συνδέεται στενά με τις σχολικές εμπειρίες. Αναφέρεται στην αγάπη του φιλόλογου για τη λαϊκή παράδοση, στη διδακτική μεθοδολογία του και στις δραστηριότητες που αναθέτει στους μαθητές του με σκοπό να εφαρμόσουν στην πράξη τις θεωρητικές γνώσεις του μαθήματος, να έρθουν σε επαφή με την τοπική λαϊκή τους παράδοση και να την αγαπήσουν και εκείνοι.

- Ξαναδιαβάστε το κείμενο (σελ. 32-35 του βιβλίου μας)
- <https://www.youtube.com/watch?v=cnCawBgLYCg> : Αξίζει πραγματικά να ακούσετε το κείμενο (εκτός από τις δύο τελευταίες παραγράφους) και από τον ηθοποιό Γρηγόρη Βαλτινό.

Ας θυμηθούμε κάποια πράγματα από όσα σχολιάσαμε στην τάξη:

Αφηγητής και αφηγηματικές τεχνικές (συμπλήρωση κενών)

Ο αφηγητής _____ (είναι, δεν είναι) πρόσωπο του έργου για αυτό αφηγείται σε _____ (α', γ') πρόσωπο. Τον χαρακτηρίζουμε λοιπόν _____ (αμέτοχο, παντογνώστη, δραματοποιημένο, ομοδιηγητικό) αφηγητή. Βέβαια στο κείμενό μας η _____ (πρωτοπρόσωπη , τριτοπρόσωπη) αφήγηση δεν είναι η μόνη αφηγηματική τεχνική που διακρίνουμε. Εδώ _____ υπάρχουν _____ επίσης _____ (περιγραφή , διάλογος, μονόλογος, εσωτερικός μονόλογος, σχόλιο του αφηγητή).

Τα πρόσωπα του έργου, το θέμα

- Ποιο είναι το κεντρικό πρόσωπο του έργου; (επάγγελμα, τόπος εργασίας, τόπος καταγωγής)
- Τι ιδιαίτερο χαρακτηρίζει τον κεντρικό ήρωα και τον κάνει να ξεχωρίζει από τους συναδέλφους του;
- Ποια άλλα πρόσωπα εμπλέκονται στην υπόθεση του έργου και ποια η σχέση τους με τον κεντρικό ήρωα;
- Με ποια μέθοδο (συγκεκριμένες ενέργειες) δίδαξε ο καθηγητής τα δημοτικά τραγούδια;
- Τι αντίκτυπο είχε η διδασκαλία των δημοτικών τραγουδιών στις ψυχές των μαθητών του ; (θυμήσου τη φράση: «Να 'σαι καλά, δάσκαλε!»)
- Τι ένιωθαν οι κάτοικοι της επαρχίας για τον φιλόλογο και ποια λόγια ή ενέργειές τους επιβεβαιώνουν τα συναισθήματά τους;
- Πώς αντιδρούν οι δύο μαθητές-φίλοι , που ήταν ξένοι με τον τόπο, σε συγκεκριμένη εργασία για τραγούδια της περιοχής που αναθέτει ο δάσκαλος;

- Πώς χαρακτηρίζετε τον αφηγητή-μαθητή από την «πονηρία» του;
- Να παρουσιάσετε την προσωπικότητα του καθηγητή δικαιολογώντας τα γραφόμενά σας, σε ένα κείμενο 150 λέξεων περίπου .

ΓΙΩΡΓΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ (1927-1985)

(Απόσπασμα από το βιογραφικό σημείωμα του Ιωάννου στο ΕΚΕΒΙ)

Ο Γιώργος Ιωάννου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, όπου κατέφυγε η οικογένειά του από την Ανατολική Θράκη μετά από οικονομική καταστροφή της.

Σπούδασε φιλολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο (1947-1950), όπου διετέλεσε και βοηθός καθηγητής στην έδρα Αρχαίας Ιστορίας (1954).

Από το 1956 και ως το 1971 **εργάστηκε** ως φιλόλογος σε διάφορα -ιδιωτικά και δημόσια- σχολεία της Ελλάδας και στη Βεγγάζη της Λιβύης. Το 1971 μετατέθηκε σε αθηναϊκό γυμνάσιο και λίγο αργότερα στο Υπουργείο Παιδείας, όπου παρέμεινε ως το τέλος της ζωής του.

Η πρώτη του **εμφάνιση στο χώρο της λογοτεχνίας** σημειώθηκε το 1954 με την ποιητική συλλογή *Ηλιοτρόπια*. Ασχολήθηκε με την πεζογραφία, το θέατρο, το δοκίμιο, το χρονογράφημα, τις μεταφράσεις αρχαιοελληνικών κειμένων και τη λαογραφία. Πήρε μέρος σε ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές και δημοσίευσε κείμενά του στον περιοδικό και ημερήσιο Τύπο.

Τιμήθηκε με το Α΄ Κρατικό Βραβείο Διηγήματος (1979 για το έργο του *Το δικό μας αίμα*). **Πέθανε** στην Αθήνα σε ηλικία πενήνταοχτώ χρόνων. Κηδεύτηκε στη Θεσσαλονίκη.

Το έργο του Γιώργου Ιωάννου τοποθετείται στη μεταπολεμική ελληνική λογοτεχνία και πηγάζει από τις προσωπικές εμπειρίες του συγγραφέα από την εποχή της γερμανικής κατοχής, της εθνικής αντίστασης και του εμφυλίου στην Ελλάδα.

Εργογραφία (πρώτες αυτοτελείς εκδόσεις)

I. Ποίηση

- *Ηλιοτρόπια*. • Τα χίλια δέντρα. • Τα χίλια δέντρα και άλλα ποιήματα

II. Πεζογραφία

- Για ένα φιλότιμο. • Η σαρκοφάγος. • Η μόνη κληρονομιά. • Το δικό μας αίμα. • Ομόνοια 1980.
- Επιτάφιος θρήνος. • Κοιτάσματα. • Πολλαπλά κατάγματα. • Εφήβων και μη. • Εύφλεκτη χώρα.
- Καταπακτή. • Η πρωτεύουσα των προσφύγων. • Ο Πίκος και η Πίκα (παιδικό παραμύθι)

III. Μεταφράσεις

- Ευριπίδη, Ιφιγένεια η εν Ταύροις. • Παλατινή ανθολογία · Στράτωνος μούσα παιδική.

IV. Μελέτες - άλλα κείμενα

- Δημοτικά τραγούδια της Κυνουρίας. • Τα δημοτικά μας τραγούδια. • Μαγικά παραμύθια του ελληνικού λαού.
- Παραλογές. Αθήνα • Καραγκιόζης1-3. • Παραμύθια του λαού μας. • Αλεξάνδρεια 1916. Ημερολόγιο Φίλιππου Δραγούμη. • Ο της φύσεως έρωσ· Παπαδιαμάντης, Καβάφης, Λαπαθιώτης.
- Ο λόγος είναι μεγάλη ανάγκη της ψυχής (συνεντεύξεις).

V. Θέατρο

- Το αυγό της κότας· Θέατρο για παιδιά.